

වනන්තරේ

රාජ්‍යය පුළුල් වී මිනිසාගේ සතුට ඇති කර බලා ගෙන යාමට ගෙන ගොස් ඇති තුරු, අත්විදා මල්පල බර සිටිය යැයි ගීර් කැපුණු ගොඩ ඇතිවන තරුණියකි.

අප්‍රේමය පෙවෙන බිම් පහුසුකම සමඟ ගැඹුරු වැල ගිය නමුත් සවිමන් තුරු බැඳුණ වෙළුම් ගීර් රැස් බිඳුම් විඳිමින් ගිවිසගත් සැඟිලි මුසු වන අතර වෙහෙස සහතික පසකට සිටී.

පදිමසිරි හේරත්
වෙරළ මුහුදේ

මේක වසල සුලු ද සකල හොඳ බිහි වූයෙමි
කතල මි අත්මි හොටි හෙත
උත්තරිනිගු කවිවිමි
සාමි වස්සන කතලමි
මිමි මි කතලමි රිසිසි
මිමි කතලමි සකලි සකලමි

උපසිත් මි උත්තරිනි කවිවිස
කතල මි මි කවිවිස
ඉවිසිත් හොඳ
විද කතලමි රුසිසි කතල
සුසුරුකා කතලමි රිසිසි
හදවත් මි මි කවිවිස
උත්තරිනි කවිවිස

ඒ මිමි සුලු සකල සකල
කතල මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස

රිසිසි මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස

කතල මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස

සකල මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස
මි මි කවිවිස

පහන් වැට

සංස්කරණය
තුණාරි ප්‍රියංගිකා

හදවනේ ගීතය

සොරා ගෙන සින මගේ
මවුද මා සිමි කැණේ
සිසුම් තත් බඳු හදවනේ
ලැඟුම් ගෙන බිබි සිගේ

මුල් දුටා හදවත් ගමේ
මල් පිඹිදුනා දස දෙසේ
දෙකදත් එක සේ සැලකන සේ
බැඳී ඇත ගොවට රනසේ

හමා යන මිද පවතෙ පාරි
හසේ පෙම් පුටුද ගෙන ගාරි
බිබි මගෙයි මා බිබෙයි සිතාරි
මතු සකර පුරා අත හමු වෙවි

HKKC මධුණති

මේ හව කතළේ
අනාට සසළේ
දෙකදත් ළං වන අතළේ
බබම ය මා සෙවු ආදළේ

පාරි ගොවකදී මා තනි වේ නම්
විනිඳුලනන වළිය පතන් වැඩිකේ සේ
දිනක මිනි මෙවුල ගිලිඳි යා නම්
නොබලන් මදෙස රාගියෙකු සේ

සැඟුණේ සව පොරවා හිඳුන්ගේ නම්
විසන්ග වෙණ තත් පුපුන් හදුන් සේ
සිදුකන් වි බබ බලන් වඩයි නම්
මා වෙන්කම් සිලිවත් බබම යසෝදරා

මේ දිවි ගමනේ
සුපසන් බැඳීමෙන්
ආදුරේ නාමෙන්
මිදෙනන වත මගෙන්...

කාන්ති වික්‍රමසූරිය

ලොග්‍රහ කික

සංසාර පුරුද්දට බැඳුණු ආදරේ
සිතෙහි දරාගෙන සිටින්නම්
සලකන්නම් මිබි හද අරණේ
ලැඟුම්ගෙන මා හිඳියි නම්

සුවිද තැවරිස සමඟේ මාවන
මල් පාවරිස සේ දිලෙයි නම්
නොවී නෙතසට උණු කළුබි බිඳු
ගත වෙලෙක උණුසුම් මගෙමි නම්

ගීතයත් මිබි මගේ දිවියට
විනි කනුව වි මා හිඳින්නම්
සුඹට අදහසින නොහැකි තරමට
ආදරේ මගෙ පුදන්නම්

ගංගා සපිටිනි කලපනන

සාමි ගෙදර

සාලෙ මග පුටුට ඇත
ඉඳුනන්න කෙනෙත් නත
බුමුතුරුණු පලස් ඇත
පා තබන කෙනෙත් නත
විසල් මග මදුර ඇත
එහි වසන කෙනෙත් නත
බැඳුනන්න වෙරට ඇත
එයට තබන සුවිල ඇත
වෙහෙස වුණු ගත ඇත
හිඳුනසත් ඇත්තේම ගත

සමන්ති ශ්‍රී නාමරත්න

මවිසිය සමර

දැවිවරු තැනි අවිසේ
දන් දෙනු කෙසේ..
තබා මිල කොළ
සුසුදු අත මත
සුපිරි සුට දෙන මල් හල්...

ලබා පොකුරන් සිතට සරිලන
සුවද හමනා සාවිසේ...
කර තබා හිස බර ලෙසේ
වැද සමරු උයනට
රිසි ලෙසේ...
තබා මත උලකසේ
ලියවුණු නමින්
මවිසියවරු ලෙසේ ...
දන් බැඳ නිසිසදු වී
සිහි තරන් ගුණ කද සැකවිසේ..

මොහොත් වැඩ ඇති ලොවේ
නත්සර ලෙසයි නත වුසේ
දිගු වූ කලෙකින්
නොවෙද මතු කෙම
ඇසුරු සැකසිදු නමු වුසේ...
තබා මවිසිය සමර පසෙකින්
ලැඹුණි ඇරුණු සිත ලෙසේ...
සමන වුසේ සුඛ නමුට
බාබනිවි මුදු සාදසේ...

සමන්ති ශ්‍රී නාමරත්න

අන්තර්ජාලයේ සාහිත්‍ය කවුළුව
www.ketapathpawra.com

සියාණති

දුරේ අට දෙනකුගේ දිවි මග කරට
දිව රැ දෙසේ වෙහෙසි දුක දරා
ගෙන වැදගත් කියන්නට බැ ගෙන ගිය
සටන එනමුත් බබ නොවේ ඒ ගත සැල
වුණ

බොරු වැඩට ගොරකම් පිඳිකුල්
කරන අනුගත වැරදි නොසොයා දිවි කල්
ගෙවුණ අවිසියාට සමගිය සාමය
යස පාඩමෙහි මබනේ ඒ දිවි
ගමන

ඉගෙනුමේ අගය පෙන්වා දී ගෙන
වෙහෙස දිවිමත් කලා සිටින කරනට
විමසා නිතරම මවා දී දුරුපත් හට
මෙලෙස දිවිමත් කලා පිටන මග සුට
සැසො

කරුණා දුක ගුණයෙන් අප හැමට
යොමා මුර දේවතාර්ථය මෙන් අප රැක
බැඳුණ මබනේ විශ්වාසයෙන් අප සමඟ
කැබලි වූවා සෝ දුක් කළුඵ අප දැනෙනතෙහි රැඳ
වූවා

අප නොහැකිය වියාකුම මබනේ
කමට කෙලිනකටත් බැරටත් අප රැක
ගෙවන්නට මතු හටවෙදින් මබි අප පා
එක් වෙරට නොවත් හදින් පතනවා වී දී
නමට

සසරින් සසර දුක් කරදර හැකි
වේවා හටගෙන් හටග යස සමපත්
නිවන් මගට යන මො පෙන් කිනි
වේවා අප හමට පැනුම මේ අසුරන්
ඉටු වේවා..!

සෙනෙහෙලනා රත්නාසන
සාලේටත්

වෙනස

සැකිකානිය වා
පටුනැති හැකිව
සියා සිතාලා
මේ දේ කරලා
නොද හැකුවා
නිතර වෙලා ඉඳලා
කාලය ගෙවිලා
ටටින් පිට වෙලා
එන්න උනා
නිඳුලේ ඉතිලෙනා
නිඳුලේ සොද
උපන් විශාල කුඩු පාදා
සකුටින් ගිතැවිලා
සිටිනා
එනාට නරකා
මෙහොට නොදා
ඇවිලේ මිනා
බලන්න කොදා
නිම වරදා
ටටින් ටටා
වෙනස

ශ්‍රී යාති ගේරළේ
වරමසිය

අවසර දෙනවද හෙව දවසේ

ආදර මැණිකේට

හරි සිතලයි මෙහෙ ඉවසනන බැරි තරන්
උණුසුම ලබමි මබ පිඳිවරු බුදු පර කරන්
මිලන නිවාඩුව කෙසේ දින ගසන් කරන්
ඉමි ඒ වසර වෙයි දිගු කල්පසන් කරන්

ගත අප වුවත් එකිනෙක ආහක ආරක
සිත ඇත යා වෙලා ලෙස දම්බල සුරුස
සසුල් කුණු එන බව මබ වෙන නනික
සකුටින් සැනසෙන්න මෙහ ඉඳුනිල් මැණික

මල් ඇත පිහි එක එක පාට විසිතුරු
සුදුසු නොමැත පෙනුමෙන් පමණි සියකරු
නමුවෙහි පිරි ඇත කවු රුදුරු සියකරු
සුමිහිරි සමන් මල මෙහ සොදුරු පිහිතුරු

සුට නිදි යනන කවු අකුලකි මබ නැකුල්
කරනෙමි පතන් මොහො දින වල නිදි නැකුල්
මෙකද පිහින අපි දෙදෙනා පැකුල්
පවුලක සිහින වැලෙල මුදුල් නකුල්

නොහවනු මැණික මෙය කියවා කල්ප සලා
සිතුවිලි විටෙක මෙහ නදවන සසල කලා
සැලසුම් කළ දිවිය දෙදෙනා එකතු වෙලා
සුකුම ඉටුකම මැණිකේ නොපිරි හෙලා

සරත් විරසේකර

ආත්මාර්ථකාමී
ප්‍රේමිය

කව රෝස මලක් මත
ලේ බිඳුන් ඉති ඇත
ඉරුණු සමඟේ තවුටත
රුණු මුදු පියරු පොදු
සෑමේ මද සුලෙට.

වනසිතව
සිතාසෙන
මල් පියලි
යා කරන
ඒ මලේ නාභියෙහි
දෙවනක්
සැකට ඇත.

වන්දිකා ද සිල්ව

ලන්වන් අහසේ සද පායන විට
ඉරන් හැරෙනවා නනිය මකන්නට
අඳුර වැටෙන තුරු බලා සිටින විට
හෙටට එළි වෙලා කාටත් නොදැනීම

වැඩිවෙන විට මා පුතු ලක සසපෙන්
දුරුසෙ සිනා හඬ සවනන දැවමේ
ගිහියන් වෙහෙසි ගෙට ගොඩ වෙන තුරු
උණුසුම් සිතුවිලි හද තුළ තනි වේ

නනිකම අතුරින් දරු දුක මතු වී
අප්පවිසේ සුවද දැනේ
නිරි කළ හතකට ඝණය ගෙවන්නට
අමිමා ඉදිකට හිඳිනු වෙහෙත්

බොරට පාර ලක සෙසේලනාවට
පෙම් කළ හිටුපත් නාද ඇසේ
ගමරට එන මට අවසර දෙනවද
දෙලා වදින්නට මවුනි කුණම...

සුධර්මා විරසේකාරී
ලන්වන්

සුසුම් තුළින්

සදාදර ඝායනකරී මගේ ලසේ උණු වෙනා
ලෙගට පණ පොවා සුසුම් තුළ පිරිත් කෙරේ
ලස්සන ලසේ මා දෙකෙන් තුළ සිමිදී
මිණිකනි ඝායනකරී මබ මග උණුසුම්ට

විධාබර මබ දෙකෙන් වැඩිවි මෙහ සුවින්
සෙතෙහෙබර මබ ලසේ පිරි ඇති ආදරය
දිවා රැය වෙහෙසෙනා කුණු මබ අත පය
ඝායනකරී ඝායනකරී පියාණති මබ උණුසුම්ට

සිතලු දුක් කොටත් කර විඳ දැරා මග සිත් වලට
ආදරය මනා මෙරන් මෙරන් බොවු දුක් මග සිත් වලට
දිවා රැය නිදිවා ගසිසු වී පිට වලට
ආදරෙයි මිණිකනි, පියාණති මබ සැමට

සෙවිවන්දි - පර්මතිය